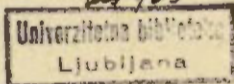

3.

Izvoljen 11. XI. 96

Ks 703

Velečenjena gospica!

Vaše holi ljubeznivo in iskreno, od,
 kristovčno pisani listič me je prav
 zelo razveselil. Priznavam vam, da
 sem se že bal, kaj mi ne odgovorite,
 užaljena do dna svojega presahločel.
 neya seca, prav ničesar več. km, iz-
 nevarila ste me! Kočim se obudil
 oni vaš - recimo - senzacijski od-
 govor v "Ed." radi mojih hudomuš-
 no. globkih "karikaturnih" v meni
 misel, da ste - filisterka pre-
 pirlijska, ki je holi vase zaljub-
 ljena, da ne prenese v svojih ma-
 lenkostnem naziranju niti refle-
 zifkarije, preverilo me je lo. le

Vaše pismo, da ste gospica, kakorino
... stoj! hofirati je mej kolegi pre,
povedano ... da ste dama, s katero
je možno govoriti iz srca sans
frase.

Ž Lega vproka pa vas znova
motim v napornem pripravila,
njo listovega gradiva, kar mi od,
pustite! Nadlegoval vas posled;
brat Vašega ljubivinega popiva
ne bom več.

Pišete mi, da se borite v vas
dva navora o svetu: optimi-
stični in pesimistični. Pro-
sim vas, gospica, kje li najdete
poeta, ki bi ne bil takisto
"himelhochjan chzend" pa znova
"zum hode behübt" i to valo,
vanje je prav znak misleče
pameti in globokega čustvo,
vanja! Veveda znajuje v vas
- idealna optimistka, v meni

pa širogledna pesimističnost. Ko
je borej razločak, da smehate vi
nalogo poezije (kar je tudi takozva-
na, proza!), kazati po večem le
vzore, češ: poezija blaži in
razvedrni s tem, da kaže ku k bi
naj bil svet; - jač pa se rav-
nam po sv. pisemskem reku, da
je človek bolj k slabemu nego
k dobremu nagnjen, in po lastni
izkušnji, da je 3/4 ljudij hinavcev,
sebičnejev, komedijantov, lopov.
Ž teh dveh faktor izvajam borej
svoj navor o nalogi poezije ter
- tako pisem. Kazati v lepi,
umetniški obliki gola istino
in prav s tem uplivati blažil-
no in razvedrilno, to je naloga
moja, kadar pisem. Ž mojih spi-
sov se ne navdije borej nikoli
napačnih naporov o svetu, smehi-
ga spožva kakor v zrcalu, -

Mojina vam je po Sem. le pobija,
li me z doktorarskimi pravili sta,
rokopisnih poetik; mojina vam je
našteti celo hrvelo slavni pesni,
kov, ki so mislili o poeziji du,
gaie ... Toda to me ne preobrne,
jaz ostaneu realista (ne natura-
list, kar frajer Vuetič vedoma
in hudobno zamenjuje!), naj se
ludi ponové časi Schillerja! -

"Je pa naj dostavim se opazko,
da ste moje besede, katere sva go-
vorila na lj. kolodvoru, objavila
v ("Ed.") listu napaiso, zakaj
jaz nisem bil nikdar, da je "ves"
svet hudoben, pač pa: "po ne-
čem" - tudi se vam čudim, da
pišete tako - visoko o Zoli, kate-
rega kar nič ne poznate, ker ste
čitela eno samo samcato delo
njegovo! Vi ste torej naravnost
krivična na pravi Zoli! Vuetič,

jem vam, da prečitate izmed; žal. no,
manov, vsaj se "Greš abeja", "Listek
ljubezni" in "Rim". Potem se bodele
strinjale izvestno z menoj, da je Z.
velikan - celo v blatu! — —

Gledé ideje "Vlovenke" sva veka,
kor slojna. Zgrabil sem le svoje po,
misleke proti temu, da bi se po,
nepotrebnem množilo število listov,
ter cepilo pisateljski kraj. Res
je sicer, da je osnovani list ed
ni v svoji štoki, toda — ste. li
preverjena, da je naše ženstvo že
sedaj, ali probujeno, da vzorji
samo ovo voj list? Korda se
res spočetka naroči veliko število
vam na "Vlovenka", pa saj poznate
sloven. "navdušenje", ki je podobna
slavnemu kresu! — Ker obič,
jem prav veliko v ženskih kro-
gih, vem, da se celo naše uč.
beljice ne brigajo za sloven. liste.

biti "Zvon" ne čitajo, se manj pa na-
ročajo; največja skrb jim je ba-
sa, najljubša zabava - klepe-
tanje, najvišji vpor - ljubimkanje.
Pa če so take prve zastopnice intel-
ženstva, kaj morete pričakovati
od preprostejših!?! -

Bojim se torej, da je "Olovenka"
še pre zgodna, da vpenete v neki
varljivi boboti, a propade v
zorni mladosti brez sadre! -

Žvestva vam dohaja mnogo
entuziastičnih pisem, a bojte
se prav tistih, ki največ obli-
bujajo! - Ah, koliko započarany se
doživela od takih "navdušenih"
ljudij! Utrudijo se tako hitro, kakor
vzplamte, potem pa se pokri,
jejo ser pusté v Vaših rokah
svaja - pastorka! -

Del Bog, da se ta pot vendar-le
motim!! -

Jako me veseli, da se niste navežala
pobsem na "Olovenko". Vzgajite si čim
najleje naslednico, da ji prepustite
lista malenkostna uredniška opra-
vila, ki dajo silo dela! Naj ji ni
Dolenčeva in Markopieva sta prav
za take posle! - Vesel sem pa še
bolj Vaše vesti, da pisate za "Zvon"
dajša novela prav iz življenja! Pra-
vo! - Pomagajte nam vendar - za
bojjo voljo! - izrinite iz našega
lista peresarje (ne pisatelje!) a
la Paulina, Dobrava, Kovra
in take-le "priznane" in "slav-
ne"! Brr...! Le pisite pridno, pa
poleg mislite malo na - - me,
ki vam gleda preko rame s es,
ničnim nasmehom na globoko
namudjenih ustvah! Mislite
si to, potem - - ah, potem na,
pisate krasne povesti v mo-
dernem smislu!! - - -

Okrito povedano: živite se mi
slična Hertkulu na razpotju —
sama ne veste, na katero plat
bi krenila. Zato pa so Vaši
spisi lahi različni po duhu.
Vaša novela, Uroda, Kali? "je čisto
realistična po snovi in neke-
ri odstavki so realistični celo
po besedilu. Lital sem jo z veli-
kim veseljem; le listi "jaz" me
je motil! In Vaša slika "Z nove
dobe"! Karavand viona je! — Gledj-
te, gospica, ostavite vsaj saka,
kakorino se kapete v teh vseh
spisih; potem si postavite
sestra in — brat! —

Pisul bi vam o Lem, rad se
mnogo mnogo detilovanega, a
pisavo mi je rdeč zopet naraslo
izp mero. In, velik užitek mi
je pokramljati z vami malo
intimnejše na korist stvari!

Končno se malo ~~opazko~~ glade
 sokudni'stva. V „Vlov. Svetu“ se je
 pojavilo 5-6 sokudnic menuda. Pisa-
 le so in pisale ter se nakrat —
 izpisale: nit jim je pošla, začele
 so pogrevati lastno kaso, pa —
 zadremale ob lončku. —

Ad p. „pesnice“ in „pesniki“.
 Ti ljudje, ti „nesrečni“ ljudje navadno
 le javkajo o „ranah“, „spominih“,
 „suhih rojicah“, „zveščicah“, „oblač-
 kih“ in „potočkih“ — trefnega,
 resnega, zdravega vam napišo' jako
 jako malo. Dorej: bujte se jih! —

Čušmarjev je povsod veliko,
 tudi na Dunaji; a trz pokazite,
 da „Vlovenka“ ni smetišnica
 in ne — „vadiča“, nego zrel list
 za zrele ljudi! — — —

To sem vam hotel zadivji' pove-
 dati, pa sem rabil v nagljici
 morda preoster izraz. Odpušite

mi, če se Vas res razjidel! —

"Vloventka" mi bode mila
že radi: ideje in radi: njeinih ustoi-
novnic, katere cenim. Siceriti
hočem vse, da Vas vsaj nekoliko
zadovoljim.

Nedvigi Vas pa še prošim,
da mojih misem ne berete huj-
dem, katerim absolutno ne
zaujate! Vele 25° let imam —
razploika je bore; moj um je le
3 leta! — a živel in doživljal
sem tako, da mi lahko verja,
mete, da moj pesimizem ni
afektiran. Uvažajte bore; ali
ne uvažajte moje napore: izre-
kel sem jih, posteno.

Prisrčno Vas pozdravlja
Vaš kolega

Paul Lovčkar

Na Dun. 11./XII. 96